

Cultural Heritage Parables in Agam (Internal Life) Songs

L.Uthayakumar, Research Scholar of Tamil, Madurai Kamaraj University, Madurai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0788-123X>

DOI: 10.5281/zenodo.6619275

Abstract

The Sangam poets, who record the sentiments of the Sangam life, take the natural themes and had been presented by them in a very subtle way. Ancient events have been likened to the mental state of a leader (Thalaivan) who is tormented by his separation from his lover (Thalaivi) when the leader separates due to material division. The article subtly illustrates the sedimentary scene of nature, rural life and love of the leader and lover. Hence, the article portrays the events related to it from the Sangam Literature.

Keywords: Parables, Cultural events, Inner feeling, Sangam Literature.

Reference

[1] Dr.R.Jayabal. *Agananuru, Mulamum Vuraiyum*. New Century Book House Pvt.Ltd., Chennai -600098, 2017.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

அக இலக்கியப் பாடல்களில் பண்பாட்டு மரபு உவமைகள்

ல. உதயக்குமார், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

மதுரை காமராசர்பல்கலைக்கழகம், மதுரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0788-123X>

DOI: 10.5281/zenodo.6619275

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்க அக மாந்தர்களின் மனஉணர்வுகளைப் பதிவு செய்கின்ற சங்கப்புலவர்கள் இயற்கை சார்ந்த கருப்பொருள்களையும் முதல்பொருள்களையும் எடுத்தாளப்பட்டு மிகநுட்பமாக எடுத்துரைக்கின்றனர். தலைவன் பொருள் வயிற் பிரிவின் காரணமாக பிரிந்து செல்கின்றபோது அவன் பிரிவுத்துயரால் வேதனைப்படும் தலைவியின் மனஉணர்வுக்கு, பழங்கால நிகழ்வுகள் உவமைப்படுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளனர். பீலிகூட்டியநடுகல், மாடுகள் நடந்த செல்கின்றபோது எழும்பும் வண்டல் மண்காட்சி, கொல்லன் பட்டறையில் நெருப்பை மூட்டும்போது தோலால் செய்யப்பட்ட துருத்தியின் அசைவு, குவளை மலர் போன்ற கண் என பண்பாட்டு நிகழ்வுகளின் காட்சிகள் உவமைப்படுத்தி கூறியிருப்பதை நுட்பமாகக் கட்டுரை விளக்கப்படுகின்றன.

திறவுச்சொற்கள்: பண்பாட்டு நிகழ்வுகள், உவமைகள், மாந்தர்கள், அகவுணர்வுகள்.

முன்னுரை

சங்கம் தோன்றிய காலத்து விளைந்த எத்தனையோ விதைகளில் தமிழ் இனத்திற்கான பண்பாட்டுப் பிரதிபலிப்பாகத் திகழ்ந்து கொண்டிருப்பது சங்கப் பனுவல்கள். சங்ககாலத்து மக்களின் பின்புலங்களான இயற்கை நிகழ்வுகளை இயையு படுத்தியும் அகவுணர்வுகளை செம்மைப்படுத்தி அழகுற பாடப்பட்டிருக்கின்றன சங்கப்பாடல்கள். சங்ககால மக்களின் அக, புறஉணர்வுகளைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டிருந்தாலும் அவற்றின் வெளிப்பாட்டினை உவமைகள் மூலம் புலப்படுத்தியிருப்பது தனித்தன்மையாகிறது. அவ்வகையில் அகமாந்தர்களின் அகத்தில் உருவாகும் இன்ப, துன்பஉணர்வுகளை வாழ்வியல் களமான பண்பாட்டு நிகழ்வுகளை உவமை கூறியிருப்பதை விளக்கப்படுகிறது.

பீலிகூட்டியநடுகல்

தலைவன் பொருளீட்டும் பொருட்டுத் தலைவியைப் பிரிந்து சென்றான். தலைவி ஆற்றாது வருந்தினாள். அதுகண்ட தோழிநீ ஆற்றியிருத்தல் வேண்டும் என வற்புறுத்தினாள். அதுகேட்ட தலைவி, யான் வருந்துவது தலைவன் பிரிவாற்றாமையால் அன்று. அவன் சென்ற சுரவழியின் அருமை கருதியே கவல்கின்றேன்' எனக் கூறியதாகின்ற,

“யான் எவன் செய்கோ? தோழி! பொறிவரி
வானம் வாழ்த்தி பாடவும் அருளாது
உறைதுறந்து எழிலி நீங்கலின், பறைபுஉடன்,
மரம்புல் லென்ற முரம்பு உயர்நனந்தலை
அரம் போழ் நுதியவாளி அம்பின்,

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

நிரம்பா நோக்கின், நிரயம் கொண்மார்,
 நெல்லி நீளிடை எல்லி மண்டி,
 நல்அமர்க் கடந்த நாணுடை மறவர்
 பெயரும் பீடும் எழுதி, அதர்தொறும்
 பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்
 வேல்ஊன்று பலகை வேற்றுமுனை கடுக்கும்
 மொழி பெயர்தே எம்தருமார், மன்னர்
 கழிப்பினிக் கறைத்தோல் நிரை கண்டன்ன
 உவல் இடுபதுக்கை ஆள்உகு பறந்தலை,
 உருஇல் பேஎய் ஊராத் தேரொடு
 நிலம் படுமின் மினிபோல. பலஉடன்
 இலங்குபரல் இமைக்கும் என்ப - நம்
 நலம்துறந்து உறைநர் சென்றஆறே! (பா. எ. 67)

என்னும் நோய்பாடியாரின் பாலைப்பாடலில், 'தோழிபுள்ளிகளையும் வரிகளையும் உடைய வானம்பாடிப்புள் பாடியும் அதற்கு அருள்செய்யாது மேகம் மழைபெய்தலைத் துறந்து அகன்று சென்றது. மரங்கள் தம் இலைகள் யாவும் நீங்கப்பெற்றமையின் பொலிவிழந்து காணப்பட்டன.

கரந்தை மறவர்கள் அரத்தினால் போழ்ந்து அராவப்பட்ட முனையைக் கொண்ட பற்களையுடைய அம்புகளையும் இடுக்கிக் குறிபார்க்கும் பார்வையினையும் உடையவர்கள்; அவர்கள் பருக்கைக் கற்களுள்ள அகன்ற மேட்டுநிலத்தில், நெல்லி மரங்களைக் கொண்ட நீண்ட இடங்களில், இருட்டு வேளையில், தம் ஆனிரைகளை மீட்கவேண்டி வெட்சியாருடன் நற்போரிட்டு; வென்று வீரமரணம் அடைந்தனர். நடுகற்களில் மானம்மிகுந்த அம்மறவர்களுடைய பெயரினையும் சிறப்பினையும் பொறித்தனர். மயில்தோகையினைச் சூட்டிய விளங்கும் தன்மைகொண்ட அக்கற்களின் முன் ஊன்றிய வேலும். அதன் கண் சார்த்திய கேட்கமும் செல்லும்வழி தோறும் பகைவர் போர்முனை இருப்பைப் போன்று காட்சித்தன. வேற்றுமொழி பேசும் நாடுகளை கைப்பற்ற வேண்டிச்செல்லும் மன்னர்களின் கழியாற் கட்டப்பட்ட கரியகேடயங்களின் வரிசையினைக் கண்டாற்போன்று பாழிடங்களில் இறந்தவர்களை இட்டுத்தழைகளால் மூடிய கற்குவியல்கள் காணப்பட்டன. உருவற்றதும் ஊர்ந்திடப் பொறாதது மானபேய்த் தேருடன் நிலத்தில் தோன்றும் மின்மினிப்பூச்சியைப்போல எங்கும் விளங்கும் பரற்கற்கள் யாவும் ஒருசேர ஒளிவிடும் பாழிடங்களைக் கொண்ட சுரவழி தான் நமது இன்பதைதைத் துறந்து பிரிந்து தங்கியிருக்கும் நம் தலைவர் கடந்து சென்றசுரவழி என்று அறிந்தோர் கூறுவர். யான் என் செய்வேன்?" என்பது விளக்கம். இவற்றில் தலைவன் பொருள் தேடும்பொருட்டு பாலைநிலம் வழியாகத் தலைவியைப்பிரிகிறான். தலைவன் சென்ற சுரத்தின் இயல்பினை நினைத்து தலைவி வருந்துகிறாள். தலைவன் சென்ற பாலைநிலத்தின் கூறுகளைக் கூறுகின்ற சூழலில், அந்நிலத்து கூறுகளை குறிப்பிடுவது உவமையாகக் கொள்ளமுடிகிறது. போரில் இறந்த மறவர்களை மண்ணிற்குள் புதைந்து அடையாளமாக நடுகல் வைத்துள்ளனர். அதனருகே கேட்கமும், மயில்தோகை சேர்த்துச் சூட்டி விளங்கும் வேலும் அமைத்திருந்தனர். இது பகைவர் போர்முனை இருப்பைப் போன்று காட்சியாகமைந்தது என்கிறாள். இதனை, 'பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல், வேல் ஊன்று பலகை வேற்று முனைகடுக்கும்' என்ற அடிகள் உணர்த்துகிறது. குழியாற் கட்டப்பட்ட கரியகேடயங்களின்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்எண்:2583-0481

வரிசையினைப் போன்று இறந்தவர்களைப் புதைத்த பாழிடங்கள் காணப்பட்டது. மின்மினிப்பூச்சி எங்கும் காணப்படும் பரற்கற்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒளிவிடுவது போல பாலைநிலத்தில் பாழிடங்கள் உள்ளது என்று பாலைநிலத்தின் தன்மைக்கு உவமை கூறப்படுகிறது. இதனை, ‘உவல் இடுபதுக்கை ஆள் உகுபறந்தலை’, ‘நிலம் படுமின் மினியே பலவும் இலங்கு பரல் இமைக்கும்’ ஆகிய வரிகள் உணர்த்துகிறது.

வண்ணம் கிளப்பிய செம்மண்

தலைவன் தலைவியைப் பிரித்து பொருளீட்டச் சென்றான். இடைச்சுரத்தில் அவன் நெஞ்சம் தலைவியை நினைத்து வருந்தியது. அதனை உணர்ந்த தலைவன் தன்னெஞ்சினைக் கடிந்து கூறுகின்ற,

“தோட்பதன் அமைத்த கருங்கை ஆடவர்
களைபொறி பிறப்பநூறி, வினைப் படர்ந்து,
நல்லுறுத்து இயற்றியவல் உவர்ப்படுவில்,
பார்உடை மருங்கின் ஊறல் மண்டிய
வன்புலம் துமியப் போகி கொங்கர்
படுமணி ஆயம்நீர்க்கு நிமிர்ந்து செல்லும்
சேதா எடுத்த செந்நிலக்குரு உத்துகள்
அகல்இரு விசம்பின் ஊன்றித் தோன்றும்
நனந்தலை அழுவம், நம்மொடு துணைப்ப.
வல்லாங்கு வருதும் என்னாது, அல்குவர
வருந்தினை வாழி, என்நெஞ்சே! இருஞ்சிறை
வளைவாய்ப் பருந்தின்வான் கட்பேடை
ஆடுதொறு களையும் அவ்வாய்க் கடுந்துடிக்க
கொடுவில் எயினர் கோட்சுரம் படர,
நெடுவிளி பயிற்றும் நிரம்பா நீள்இடை,
கல் பிறங்கு அத்தம் போகி.

நில்லாப்பொருட் பிணிப் பிரிந்த நீயே” (பா. எ. 79)

எனவரும் குடவாயிற் கீர்த்தனார் பாடிய பாலைப்பாடலில், என் நெஞ்சே நீ வாழ்வாயாக, ஆடும்பொழுதெல்லாம் ஒலிக்கும் அழகிய வாயினையுடைய அச்சத்தைச் செய்யும் துடியினையும், வளைந்த வில்லினையும் உடைய மறவர்கள் அத்தம் செல்வோரை அலறத்தாக்கி அவருடைய கைப்பொருளைக் கொள்ளும் நோக்குடன் சுரவழியில் செல்வர், இதனையறிந்த பெரிய சிறகினையும் வளைந்த வாயினையும் உடைய பருந்தின் வெண்மையான கண்களையுடைய பேடை தன் துணையினை நோக்கி நெடுங்குரல் எழுப்பி அழைத்துக் கொண்டே இருக்கும். அன்னதன்மையதான செல்லமுடியாத நீண்ட இடமான கற்கள் ஒளிர்கின்ற காட்டில் சென்று நிலையில்லாப் பொருள் மீதுள்ள பற்றினால் நீஎம் தலைவியை விட்டுப் பிரிந்தனை. வலிமைபொருந்திய கையினையுடைய ஆடவர்கள் தோளிலே சோற்று முடிச்சுதொங்க. கிணறுவெட்டும் தொழிலில் முனைந்தவராய்த்திப் பொறி பறக்கப்பாறைகளை வெட்டிமிக்க உவரையுடைய கிணற்றினைத் தோண்டுவர்; ஒலிக்கும் மணிகள் பூண்ட கொங்கரது சிவப்புநிறப் பசுக்கள் கூட்டம், உடைத்த பாறைக்கு அருகில் ஊறிக்கிடக்கும் நீரினை உண்ணவிரும்பி அண்ணாந்த நடையின வாய்ச்செல்லும். அப்பசுக்கள் வன்னிலங்கள் துகள் ஆகும். வண்ணம் கிளப்பிய

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

செம்மண் நிறங்கொண்ட புழுதி. அகன்ற பெரிய வானத்தின் கண் மிகுதியாகத் தோன்றும். அத்தகைய இடம் அகன்ற காட்டில் நம்மொடு துணையாகக் கூடி வல்லபடி உடன் செல்வோம் என்று நினையாது இங்கு வந்து தங்கிய அளவில் வருந்தினாய். இஃது என்னையா என்று தலைவன் தன்னுள் கூறுகிறான். இவற்றில், வலிமை பொருந்திய ஆடவர்கள் சோறுமுடிச்சுகளைத் தோளில் தொங்கவிட்டுச் சென்று, பாறையை திறம்பட வெட்டி கிணறு உருவாக்குவர். வெட்டிய கிணற்றருகில் நீரைக் குடிக்க வரும் பசுக்கூட்டங்களின் பாதத்தின்வழி எழுந்த செம்மண்புழுதி வானத்தில் பரவும் என உவமை கூறப்படுகிறது. இதனை, 'செந்நில குருவித்துகள் அகல்இருவிசும்பின் ஊன்றித் தோன்றும்' என்று அடி உணர்த்தும்.

பெருங்கை யானை கை உயர்த்தி

பொருள் ஈட்டுதற்குத் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து சென்றான். சென்றவன் இடைச்சுரத்தில் தன் பிரிவாற்றாது தலைவி எவ்வாறு வருந்துகின்றாளோ என்ற தன் நெஞ்சோடு கூறியதாகின்ற,

“சிறுபைந் தூவிச் செங்காற் பேடை
நெடுநீர் வானத்து, வாவுப்பறை நீத்தி,
வெயில்அவிர் உருப்பொடு வந்து, கனிபெறாஅது,
பெறுநாள் யாணர் உள்ளி, பையாந்து,
புகல்ஏக் கற்ற பல்லென் உலவைக்
குறுங்கால் இற்றிப் புன்தலை நெடுவீழ்
இரும்பிணர்த் துறுகல் தீண்டி, வலிபொர,
பெருங்கை யானை நிவப்பின் தூங்கும்
குன்ற வைப்பின் என்றாழ் நீள்இடை,
யாமே எமியம் ஆக, தாமே
பசுநிலா விரிந்த பல் கதிர்மதியின்
பெருநல் ஆய்கவின் ஓரீஇ, சிறுபீர்
வீஏர் வண்ணம் கொண்டன்று கொல்லோ
கொய்கவற் புரவிக்கொடித் தேர்ச்செழியன்
முதுநீர் முன்துறை முசிறி முற்றி,
களிறுபட எருக்கிய கல்லென் ஞாட்பின்
அரும்புண் உறுநரின் வருந்தினன், பெரிதுஅழிந்து,
பானாட் கங்குலும் பகலும்
ஆனாது அழுவோள் ஆய் சிறுநுதலே”(பா. எ. 57)

என்னும் நக்கீரர் பாடிய பாலைப்பாடலில், 'வாயிற்பேடை சிறிய மெல்லிய சிறகினையும் சிவந்த காலினையும் உடையது. தன் சிறகால் நீண்டு பரந்த வான்வெளியைத் தாவிப் பறந்து அரி தன் கடந்து ஒளிதரும் வெயிலால் ஆகிய வெம்மையோடு வந்து கனிகளைப் பெறாது தான் முன்பு கனிபெறு நாளின் வளத்தினை நினைந்து வருந்திப் பண்டுபோல் பழு மரம் புகுதற்கு ஆவலோடு ஏங்கியிருக்கும்; தழையின்மையால் புல்லென்று காய்ந்த கிளைகளையும் குறிய அடியையமுடைய இற்றி மரத்தின் புல்லிய உச்சியினைக் கொண்ட நீண்ட விழுது பெரிய சுரசுரப்பினையுடைய உருண்டைக் கல்லைத் தீண்டிக் காற்று அடித்தலால் அசைந்தாடுவது, பெருங்கை யானை தன் கையை உயர்த்தி அசைப்பது

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

போல் தோற்றம் அளிக்கும். இன்ன தன்மையதான, மலையிடத்து ஊர்களையுடைய வெம்மைமிக்க நெடிய சரவழியிடத்தே நமக்கு நாமே துணையாகத் தனித்திருக்கின்றோம். பாண்டியன் கத்திரிக்கப்பட்ட பிடரிமயரினையுடைய குதிரைகளையுடையவன். கோடிகட்டிய தேரினையுடையவன், அவன், பழமையான கடலின் கண் சிறந்த துறைமுகத்தையுடைய முசிறியை முற்று கையிட்டு யானைகள் வீழ்ந்துபடக் கொன்றழிந்த கல்லென்னும் ஆரவாரத்தையுடைய போரில் விழுப்புண் பட்டவர் போல நம் தலைவி மனம் நொந்து மிக வருந்தி நள்ளிரவிலும் பகற்பொழுதிலும் இடைவிடாது அழுத வண்ணம் இருப்பான்; அவளது அழகிய சிறிய நெற்றி குளிர்ந்த நிலவொளி விரிந்த பலவாகிய கதிர்களையுடைய திங்களைப் போன்ற சிறப்பினைப் பெற்ற பேரழகு நீங்கப்பெற்ற சிறியபீர்க்கம் பூவினை ஒத்த அழகிய நிறத்தைக் கொண்டதோ! என்கிறான் தலைவன். இவற்றில், வாவற்பேடை கனி பெற நாளின் வளத்தினை நினைந்து வருந்திப் பண்டுபோல் பழுமரம் புகுதற்கு ஆவலோடு ஏங்கியிருக்கும் என்று உவமை கூறப்படுகிறது. இதனை, 'பையாந்து புகல்ஏக் கற்ற புல்லெண் உலவை' என்ற அடி உணர்த்துகிறது. தலைவியின் அழகு குறைந்த நெற்றியானது அழகு நீங்கப்பெற்ற சிறியபூர்க்கம் பூவினை ஒத்துக் காணப்பட்டது என்று உவமையாக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை 'சிறுபீர் வீஏர் வண்ணம் கொண்டன்று சொல்லோ' என்ற அடி உணர்த்துகிறது.

விசைத்து வாங்கு துருத்தி:

தலைவன் பொருள் வயிற்பிரிகிறான். தான் திரும்பவரும் பருவம் கண்டு தலைவியை சந்திக்க வருகிறான். வரும் வழியில் இடைச்சரத்தில் தேர்ப்பாகனிடம் தன்னுணர்வு பற்றிக் கூறுகின்றவற்றில் உலைக்களத்து துருத்தியை உவமைகூறுகிறான்.

“செல்க, பாக! எல்லின்று பொழுது.

வல்லோன் அடங்கு கயிறு அமைப்ப, சொல்லன்

விசைத்து வாங்கு துருத்தியின் வெய்ய உயிரா,” (பா.எ. 224-1-3)

இப்பாடலில், தேரைச் செலுத்துவதில் வல்லவனாகிய பாகன், அடங்கிச்செல்வதற்குரிய கடிவாளக் கயிற்றில் குதிரைகளைப் பூட்டினான். நுகத்தடியில் கட்டப்பட்ட தலையினைக் கொண்ட விரைந்த நடையினையும், காற்றினும் விரைந்தோடும் ஓட்டத்தினையும் உடைய அக்குதிரைகள் கொல்லன் வேகமாக இழுத்துவிடும் உலைக்களத்துத் துருத்தி போல வெப்பப் பெருமூச்சு விடும் என்று ஓடுகின்ற குதிரையின் மூச்சுக்காற்றுக்கு உலைக்களமாகிய பண்பாடு சார்ந்த உவமை கூறப்படுகிறது. இதனை, விசைத்து வாங்கு துருத்தி என்ற அடி உணர்த்துகிறது.

கண்கொள் மள்ளரின் முழக்கம்

தலைவன் பிரிவினை ஆற்றாது வருந்திய தலைவிக்குத் தோழிஅவளை ஆற்றுவிக்கிறாள். அதற்கு தலைவி தோழியிடம் சொல்லுகின்ற உணர்வில் படைத்து வீரர்களின் மாண்பு உவமையாகக் கூறப்படுகிறது. இதனை,

“...செந்நிலப் படுநீறு ஆடி, செரு மலைந்து,

களம்கொள் மள்ளரின் முழங்கும் அத்தம்

பலஇறந்து அகன்றனர் ஆயினும்” (பா.எ.227,10-12)

என்ற அடிகளில் உணரமுடிகிறது. இவற்றில், 'போர் புரிந்து களத்தினைத் தமதாக்கிக் கொண்டு, பகையொழித்த பெருமித்ததால் முழுங்குகின்ற வீரர்கள்போல் அக்களிறு முழக்கமிடும் பாலைவழிகள்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்என்எண்:2583-0481

பலவற்றை நம் தலைவர் கடந்து சென்றுள்ளார், என்ற விளக்கத்தில் வீரர்களின் ஒலியை களிறின் முழக்கத்திற்கு உவமை கூறப்படுகிறது.

கண் என மலர்ந்த மாதஇழக் குவளை

தலைவன் இரவுக்குறியிடத்து வந்தனன். அதனை அறிந்ததோழி, அவன் வரவினை அறியாதவர் போல தலைவிக்கு சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லிய போது மலையில் நனைந்த குவளை மலரைமகளிர் கண்களுக்கு உவமை கூறுகிறாள். இதனை,

“பிரசப் பல்கிளைஆர்ப்ப, கல்லென
வரைஇழி அருவி ஆரம் தீண்டித்
தண்என நனைக்கும் நளிர்மலைச் சிலம்பில்,
கண்என மலர்ந்தமா இதழ்க்கு வளைக்
கல்முனை நெடுஞ்சனை நம்மொடு ஆடி” (பா.எ. 228-1-6)

என்ற வரிகளில் உணரமுடிகிறது. இவற்றில், ‘தேன் உண்ணும் வண்டினங்கள் அஞ்சி எழுந்து ஆரவாரிக்கும் படிக் ‘கல்’ என்னும் ஒலியுடன்’ மலையினின்றும் ஓடி வரும் அருவியானது, சந்தன மரத்தில் வீழ்ந்து அதனைத்தட்பமுற் நனைத்திடும் அத்தகைய குளிர்ச்சி பொருந்திய பக்கமலையில், மகளிர் கண்போன்ற கரிய இதழினையுடைய குவளை மலர்கள் பூத்திருக்கும் மலைக்குகையில் உள்ள சுனையில் நீராடுவோம்’ என்றுரைப்பதில் குவளை மலருக்கு மகளிரின் கண்உவமை கூறப்படுகிறது. அதனை, ‘கண்என மலர்ந்தமா இதழ்க் குவளை’ என்ற அடி உணர்த்துகிறது.

பாழ்ஊர்க் குரம்பையின் தோன்றும்

பொருள்வயிற் பிரிவின் காரணமாகத் தலைவன், தலைவியைப் பிரிந்து செல்கிறான். தான் வரும் பருவங்கண்ட தலைவி ஆற்றாது துன்புறுகிறாள். அவளின் துன்பநிலை அறிந்ததோழி தேற்றுகிறாள். இதற்கு வருந்திக்கூறுகின்ற தலைவி கூற்றில் பாழ்பட்ட ஊரின் குடிசையினை உவமை கூறுகிறாள். இதனை,

“...காய்ந்தலைக் குழவிக் கவிஉகிர் மடப்பிடி
குளகுமறுத்து உயங்கிய மருங்குல் பலவுடன்
பாழ்ஊர்க் குரம்பையின் தோன்றும் ஆங்கண்,” (229-4-6)

என்ற வரிகளில் உணர்த்தப்படுகிறது. இவற்றில், தன்கன்று உண்ண வேண்டித்தான் தழையுணவை உண்ணாது மறுத்தது அதனால், வற்றிய உடம்பினையும், வாடிய உறுப்புக்களையும் கொண்டு, பாழ்பட்ட ஊரிலுள்ள கூரை சிதைந்த குடிசைபோலத்தோற்றம் தந்தது என்று பசுவின் (கருப்பொருள்) உருவத்திற்கு பழங்காலத்து ஊரில் உள்ள சிதைந்த கூரைவீட்டை உவமை கூறுவது பண்பாட்டு உவமையாகிறது. இதனை, பாழ் ஊர்க்குரம்பை’ என்ற அடி உணர்த்துகிறது.

முடிவுரை

சங்க அகப்பாடல்களில் உரிப்பொருளாகிய அகமாந்தர்களின் உள்ளத்து உணர்வையே மையக்களமாகக் கொண்டு புனையப்பட்ட பாடல்களில், தொல்காப்பியம் கூறும் உவமையியல் கோட்பாட்டைக் கொண்ட போதும் பண்பாட்டு நிகழ்வுகளையும் உவமையாக்கி அகவுணர்வுப் பலப்பாட்டு உத்தியாக்கியிருப்பது உணர்த்தப்படுகிறது. பண்டைக்காலத்தில் பசுக்கள் கூட்டமாக நடந்து செல்லுகின்றபோது உண்டாகும் புழுதி, காட்டில் வாழும் யானையின் வடிவநிலை போன்ற பண்பாடு சார்ந்த உவமைகள் அகவுணர்வு புலப்பாட்டுக்கு கூறப்படுகிறது. இரும்பு உலைக்கலத்தில் இயக்கும்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

துருத்தியில் எழும் வெப்பக் காற்று, குதிரையின் மூச்சுக்கும், வீரர்கள் எழுப்பும் ஒலியை, களிறு எழுப்பும் ஒலிக்கும் உவமை கூறப்படுகிறது. மலையில் மலர்ந்து விளங்கும் குவளை மலருக்கு, தலைவியின் கண்உவமை கூறப்படுகிறது. பசுவின் வாடிய உடல்அமைவுக்கு பாழ்பட்ட ஊரின் பிரிந்த கூரைக்காட்சி உவமை உணர்த்தப்படுகிறது. அகமாந்தர்களின் அகஉணர்வு விளக்கதின் போது, இயற்கை காட்சிகளுக்கும் பண்பாட்டு மரபுஉவமை கூறப்பட்டுள்ளது. இதுபோன்று ஆய்வுப்பொருளில் விரிந்த ஆய்வுக்கு இடமுள்ளது.

நூற்பட்டியல்

[1] முனைவர் இரா. செயபால் உ.ஆ. அகநானூறு மூலமும் உரையும். நியூ செஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் பிலிட், சென்னை, 2017.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ்ப்பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.